

Psalmus

uiuio pducendo. Non posset h̄ vobis fieri: si q̄s vos militaris inuitaret: et ad mensam sine mēsura bibere cogeret. Liceat nobis hoc facere in h̄mone diuino: ut inebrie mini et satiem̄: quē admodū et dñs pluvia sua tempali dignatus est terrā irrigare: ut cum maiore gaudio nos non sineret ire ad locum martyrii: sicut h̄sterno die pmiseramus. Illi enī martyres sine labore hic sunt nobiscū.

Explcit Tractatus de ps. CXX.

Incepit Tractatus de ps. CXXI.

Aicut amor inimicū inflāmat aīaz: et ad terrena concupisceda et putra sectāda vocat p̄turā: et in una p̄cipitat: atq; in profundā dimergit: sic amor sanctus ad superna eleuat et ad eterna inflāmat: et ad ea q̄ non transeunt nec moriunt̄: excitat aīam: et de profundō inferni leuat ad celum. H̄abz tñ oīs amor vñ suā: nec potest vacare amor in aīa amātis: necesse est vt ducat. Sed vis nosse q̄lis amor sit: Vnde quo ducat. Non ergo monemus vt nūl ametis: sed monemus ne mundū ametis: vt eū qui fecit mundū libere ametis. Obligata enī aīa amore terreno: quasi viscum habz in pennis: volare non potest: mūdata vō ab affectibus sordidissimis seculi: tā extensis pēnis et duabus alis resolutis ab omni impedimento: id est duobus preceptis dilectionis dei et primi volat. Quonisi ad deū ascendēs volando: qui ascendiit amādo: Qd anteōs possit gemit in terra: si iam inest ei volādi desideriū: et dicit: Quis dabit mihi pennas sicut colubē: et volabo et requiescaz: Quo autēz volavit: nisi de medijs scandalis: vbi geniebat etiā iste cuius bec vox est quam cōmemorauit: Be medijs ḡ scandalis a cōmixture majorū hominū a palea quibus grana cōmixta sunt volare vult: vbi nō patiat coniunctionē et societatez iniqui alicui: sed viuat in sancta societate angelorum ciuiū in eternā hierusalē. Ideo psalmus iste: quem hodie suscepimus tractādū sanctitati vestre: ipsam hierusalē desiderat: id est iste q̄ ascendiit in hoc psalmo. Est enim. **L**anticum gradium. Qd sepe diximus caritati vestre: qz non sunt gradus isti descendētiū: et ascendentū. Ascendere ḡ vult iste: Et q̄ vult ascendere: nisi ad celum: Quid est in celo? Utrū ideo vult ascendere vt sit cū sole et luna et stellis: Absit. Sz est in celo eterna hierusalē: vbi sunt ciues nostri angeli:

CXXI

ab ip̄is ciuib⁹ nostris pegrinamur in terra. In pegrinatione suspiramus: in ciuitate gaudemus. Inuenim⁹ aut̄ et socios in ista frē pegrinationē: q̄ iā riderūt ip̄am cūtatem: et inuitant nos vt curramus ad illā. Ad hos gaudet iste qui dicit.

Expositio psalmi.

IScundatis suis in his que dixerunt mibi: in domū domini ibimus. Fratres veniat in mente caritati vestre: si qua forte festivitas martyrum et locus aliq̄s sanctus nominatus: quo certo die turbe p̄fuerit ad celebrādāz solennitatem: ille turbe quō sexuscūtāt: quō se hortant et dicit: eam⁹ eam⁹. Et querunt: quo eam⁹? Et dicit: ad illū locū: ad sanctū locū. Inuicē sibi loquunt̄: et tāq; incensi singulatum faciūt vñā flammā: et ipsa vñā flāma facta ex colloquitiō sese accendentū rapit illos ad locū sanctū: et cogitatio sancta sanctificat eos. Si ḡ ad locum templi sic rapit amor sanctus: qualis amor debet esse qui cōcordes rapit in celū: et dicentes sibi in domū domini ibimus. Ergo currām⁹: currām⁹: qz in domū domini ibimus. Curramus: et nō fatigēnur: qz illuc p̄ueniemus vbi nō lassabimur. Curram⁹ in domū domini: iocundēt aīa nřa in his qui ea nobis dicūt. Qui enī ea nobis dicunt: p̄ores viderūt ip̄am patriam de lōgī quo clamantes ad posteriores: In domū dñi ibimus: ambulate: currite. Viderunt illaz ap̄lī: et dixerūt nobis: currite: ambulate: se quīm̄: in domū dñi ibimus. Et quid dicit vñusq; nřm: Jocūdatus sum in his q̄ dixerūt mibi: in domū dñi ibim⁹. Jocūdatus sum in prophetis: iocūdatus sum in apostolis. Qd enī isti dixerūt nobis: in domum dñi ibimus. **S**tantes erant pedes nostri: in atrijs hierusalem. Ecce habebes domum domini: si q̄rebas quid sit dominus dñi. In illa domo dñi laudat̄: qui cōdidit dominū: ip̄e et delitie om̄i habitatiū in domo: Ip̄e sola spes hic: et res ibi. Ergo q̄ currat qd debet cogitare: Quasi ibi iā sint etiā stēt. Magnū ē enī ibi stare inter angelos: et nō deficere. Qui enī inde lapsus ē: et veritate nō stetit. Quicūq; nō sunt l̄psi: et veritate stāt: Et ille stāt: q̄ deo frui: qui aut̄ se frui voluerit: cadit. Quis aut̄ se frui vult: Qui superbus ē. Iō ille q̄ s̄p̄ stare volebat in atrijs hierusalē: In lumine tuo inq̄t videtur: lumen: nō in lumine meo: Et apud te inq̄t fons vite: nō apud me. Et qd adiecit

**Alia līa.
teratus
tota sum**

**Alia līa.
tota sum**

Psalms

¶ Nō veniat mibi pes supbie: et man⁹ peccatorū nō moueat me. Ibi ceciderūt oēs qui opant iniqtatem: expulsi sunt: nec potuerūt stare. Si g̃ illi nō potuerunt stare: qr̃ supbi fuerūt: humilif tu ascēde vt dicas: Stātes erant pedes nři in atrijs bierlm̄. Logita q̃ lis ibi futur⁹ sis. Et q̃uis adhuc i via sis: h̄ tibi pone aſi oculos: q̄si ibi stes: q̄si iā inter angelos indeficiēs gaudeas. Et fiat in te qđ dictū est: Beati q̄ habitant in domo tua: in secula seculorū laudabūt te. Stantes erāt pedes nři: in atrijs bierlm̄. Luius bierlm̄: Solet enī dici et ista bierlm̄. Sz ista bierlm̄ vmbra est illi⁹. Et qđ magnū est sta re in ista bierlm̄: qñ ipa bierlm̄ stare nō po tut: q̄ in ruinā cōuersa ē: Hoc g̃ p magno spūsanctus ex inflāmato corde amātis h⁹ cloquit: qr̃ dicu: Stātes erāt pedes nři: in atrijs bierlm̄. Nōne illa ē bierlm̄ cui dixit dñs: Hierlm̄ hierlm̄ q̄ interficis pphetas: et lapidas missos ad te: Quid magnum g̃ iste cōcupiscebāt stare inter illos q̄ interficiebat pphetas et lapidabāt missos ad se: Absu vt de ista hierusalem sic cogitet q̄ sic amat: q̄ sic ardet: q̄ sic vult quenire ad illā bierlm̄ mīrem nřam: de qua dicit apls: eter na in celis. Audi postremo: noli mihi credere: audi quid sequat: et quā hierusalē de signet mentibus nřie. Lū enī dixisset: Stā tes erant pedes nostri in atrijs hierusalem: quasi diceretur illi: de qua hierusalem dī cis: de qua hierusalem loqueris: subiecit statim. Hierusalē que edificatur vt ciuitas. Fratres q̄si dicebat ista David: pfecta erat illa ciuitas nō edificabat: He scio quam ergo ciuitatē dicit que mō edi catur: ad quā currūt in fide lapides rūi: de q̄bus dicit Petrus: Et vos tanq̄ lapides rūi coedificamini in domū spiritalē: id est templū sanctū dei. Quid est lapides rūi coedificamini: Cuius si credis. Si āt credis efficeris templū dei: qr̃ dicit apls Paulus: Templū enī dei sanctū est quod es tu vos. Ipa g̃ mō ciuitas edificat: pci dūt de montibus lapides p manus pdi cantū veritatē: cōqdran̄t vt intrent i stru cturam sempiternā. Adhuc mlti lapides i manib⁹ artifici sunt: nō cadūt de manibus artificis: vt possint pfecti coedificari i stru cturam tēpli. Est g̃ ista bierlm̄ que edifica tur vt ciuitas: Fundamētu ipius christ⁹ ē. Dicit apls Paulus: Fundamētu aliud nemo pōt ponere p̄ter id qđ positū est: qđ ē christus Jesus. Fundamētu qñ ponit̄

terra: desup edificans pietes: et pōdus pa retum ad ima tendit: qr̃ in imo positū est fundamētu. Si aut̄ fundamētu nostruʒ in celo ē: ad celū edificemur. Corp̄a edifi cauerūt istam structuram quā videtis am plaz surrexisse hui⁹ basilice: et qr̃ corp̄a edi ficauerūt fundamētu: in imo posuerunt. Quia vō spūalē edificamur: fundamētu nřm in summo positū ē. Illuc g̃ curram⁹: ibi edificemur: qr̃ de ipa bierlm̄ dictū est: Stantes erant pedes nři: in atrijs bierlm̄. Sz quā bierlm̄: Hierlm̄ q̄ edificat vt ciuitas. Pax dixit vt ostenderet bierlm̄: qr̃ di xit vt ciuitas edificat: adhuc pōt illa corporal̄ intelligi. Quid si enī existat aliquis: et dicat: iam qđē cum ista dicerent tempib⁹ Bauid: et ista canceren̄ erat ciuitas illa pfecta. Sz videbat in spū ruiturā: et itep edifi candā: Expugnata ē enī illa ciuitas: et factus ē transi⁹ in babyloniam ppheti captiuati: et dicta ē ista in scripturis: trāsmigratio i ba byloniam: Et pphetauit Hieremias post se ptuagita annos captiuitatis edificari pos se illā ciuitatē q̄ destructa erat a debellanti bus. Forte aut̄ aliqui. Hoc videbat Bauid in spū ruiturā ciuitatē bierlm̄ a debellanti bus: et iterū posse post septuaginta annos edificari. Et dō dixit. Hierlm̄ q̄ edificat vt ciuitas. Holi g̃ putare illā ciuitatē ēē dicta⁹ sīq̄ pstat ex sanctis: tāq̄ ex lapidib⁹ viuis. Quid sequit̄ vt tollat totam dubitationē: Ut enī. Stātes erāt pedes nři in atrijs bie rusalem. Sz quam dico bierlm̄: Non istaz inq̄t quā videtis stare corporeis parietib⁹ erectā: non: si bierlm̄ q̄ edificat vt ciuitas. Quare non ciuitas: s̄ vt ciuitas: nisi quia ista structura parietum q̄ erat in bierlm̄ vi sibil̄ ciuitas erat: sicut pphre dō ab oībus ci uitās: Illa aut̄ edificat tanq̄ ciuitas: qr̃ et illi q̄ i ea⁹ intrāt viui tāq̄ lapides sunt: nō enī vere lapides sunt. Sicut illi vt lapides nō lapides: sic illa vt ciuitas: nō ciuitas: qr̃ dicit edificat. Nomie q̄ppe edificij structu ram cōpagēq̄ corpori atq̄ parietū voluit intelligi. Naz ciuitas pphre in hoībus ha bitantib⁹ intelligit. Sz manifestauit nobis ciuitatē se urbem dixisse: qr̃ dicit edificat: et qr̃ edificiū spūale similitudinem h̄z quādam ad edificiū corpore: iō edificat vt ciuitas. Sz dicit qđ sequit̄: auferat omnem dubitationē: qr̃ non carnalif debemus ac cidere: Hierlm̄ que edificatur vt ciuitas. Cuius participatio eius in idip sum. Jam mō fratres quisq̄s erigit aciem

Psalms

mentis: q̄sō deponit caliginē carnis: q̄sō
mūdat oculū cordis: eleuet t̄ videat qd̄ ē
idipm. Idipm quō dicam: nisi idipm: Fra-
tres si potestis intelligite idipm. Nā t̄ ego
q̄qd̄ aliud dixerō: nō dico idipm. Lone-
mur tamen quibusdam vicinitibus ver-
borum t̄ significacionum perducere infur-
mitatem mentis ad cogitandum idipm.
Quid ē idipm: Qd̄ semp̄ eodem mō ē: qd̄
non mō aliud: t̄ mō aliud est. Quid est ḡ id
ipm: nisi qd̄ est: Qd̄ eternū
est. Nam qd̄ sp̄ aliter atq̄ aliter ē: non est:
qz nō manet. Nō omnino non ē: s̄ nō sum-
me est. Et quid ē qd̄ est: nisi ille q̄ qñ mitte-
bat Moysen: dixit illi: Ego sum qui sum:
Quid ē hoc: nisi ille cui cū diceret famul̄
er: Ecce mittis me: Si dixerit mihi ppls:
quis te misit: quid dicam ei nomē: suū no-
luit aliud dicere: q̄ ego sum q̄ suz: Et adie-
cit t̄ ait. Bices itaq̄ filijs isrl̄: qui est misit
me ad vos: Ecce idipm: ego suz q̄ suz: qui
ē misit me ad vos. Nō potes cape multuz
ē: intelligere multuz ē apprehendere: Reti-
ne qd̄ p̄ te factus ē: quem non possis cape-
re. Retine carnem christi: in quam leueris
egrotus: t̄ a vulneribus latronū semiuiuus
relictus: vt ad stabulū p̄ ducereris: t̄ ibi sa-
nareris. Ergo curramus ad domum dñi:
t̄ pueniamus ad ciuitatē: vbi stent pedes
nři: ciuitatem que edificat vt ciuitas: cui
participatio eius in idipm. Quid enī de-
best tenere: Qd̄ p̄ te factus est christus: qz
ip̄e christus ē: t̄ ip̄e christus recte intelligi-
tur: ego suz qui suz: qud̄ ē in forma dei vbi
non rapinaz arbitratuſ ē esse equalis deo:
ibi ē idipm. Ut aut̄ tu efficiaris p̄ticeps in
idipm: factus ē ip̄e p̄or particeps tui: t̄ v̄-
bum caro factum ē: vt caro p̄ticipet v̄bz.
Quia vō qd̄ v̄bum caro factum ē: t̄ habi-
uit in nobis: ex semine venit Abraam: pro-
missum est autem Abraam t̄ Isaac t̄ Jacob
qd̄ ex semine eoru bñdicerent oēs gentes:
t̄ inde videmus eccliaz toto orbe diffusa.
Loquim̄ ad infirmos deus firmitatem cor-
dis quesuit cum diceret: ego sum qui suz:
Firmitate cordis quesuit t̄ aciem contem-
platōis erectā cū dixit: Qui ē misit me ad
vos. Sz nondū habes forte p̄templatiōz:
noli desicere: noli despare: q̄ ē voluit eē hō
vt tu es: t̄ iō secur̄ ait moysi: q̄si expauesce-
ti nomen. Qd̄ nomē: Quod ē est. Et dix-
it (inq̄) dñs ad Moysen: Ego sum deus
Abraam t̄ deus Isaac t̄ deus Jacob: s̄
mibi nomen ē in eternū. Noli de te despe-

CXXI

rare qz dixi: ego sum q̄ suz: t̄ qui ē misit me
ad vos: qz tu mō fluctuas: t̄ mutabilitate
rerū t̄ varietate mortalitatis humanae p̄ci-
pere nō potes qd̄ ē idipm. Ego descendō:
qz tu venire nō potes: Ego suz de⁹ Abraā
t̄ deus Isaac t̄ de⁹ Jacob. In semine abra
am spera aliqd̄: vt cōfirmari possis ad vi-
dendum q̄ venit ad te in semine abrae. Er
go hoc ē idipm de quo dictum ē: Mutab
ea t̄ mutabunt: tu aut̄ idez ip̄e es: t̄ āni tui
non deficiet. Ecce idipm cui⁹ anni non de
ficiet. Fratres: nonne anni nři quotidie de
ficiunt: nec stant omnino? Nam t̄ qui vene-
runt iam nō sunt: t̄ qui futuri sunt: nondū
sunt. Nam illi defecerūt: t̄ illi defecturi vē-
turi sunt. In hoc ḡ ip̄o vno die fratres: ec
ce mō loquim̄ in momento ē: plente bo-
re transierūt: future nondū venerūt: t̄ cum
venerint: t̄ ip̄e transibunt t̄ deficiunt. Qui
sunt anni q̄ nō deficiunt: nisi q̄ stant: Si er-
go ibi anni stant: t̄ ip̄i anni q̄ stant vñ⁹ an-
nus ē: t̄ ip̄e vñus annus q̄ stat: vñus dies
ē: qz ip̄e vñus dies: nec ortum h̄z nec occa-
sum: nec inchoat ab hesterno: nec excludi-
tur a crastino: s̄ stat sp̄ ille dies: Et qd̄ vis
vocas illi diem: si vis anni sunt: si vis di-
es ē: qd̄cunq̄ cogitauens stat: tamen ip̄o
stabilitatis p̄ticipat illa ciuitas: cuius par-
ticipatio ē in idipm: Merito qz illi⁹ stabili-
tatis sit p̄ticeps: dicit ille q̄ illuc currit: Stā-
tes erāt pedes vñi in atriis bierlini. Omnia
enī ibi stāt: vbi nihil trāsit. Vis t̄ tu ibi sta-
re t̄ nō trāsure: Illuc curre: idipm nemo ha-
bet ex se. Intēdite fratres. Corpus habet:
non ē idipm: qz non in se stat. Mutat per
etates: mutat p̄ mutationes locorum ac tēpo-
rum: mutat p̄ morbos t̄ defect⁹ carnales:
non ḡ in se stat. Corpa celestia: nō i se stāt:
habēt quasdam mutationes suas: t̄ si ocul-
tas: certe de locis in loca mutant. Ascen-
dūt ab oriente in occidente: t̄ rursus circū-
eunt ad oriente. Non ḡ stant: nō sunt idip-
sum. Aīnia humana nec ip̄a stat. Quāns
enī mutationib⁹ t̄ cogitationib⁹ variatur:
quantis voluptatib⁹ immutat: q̄tis cupi-
ditatib⁹ diuerberat atq̄ discindit. Mens
ip̄a homis que dī rational⁹ mutabilis ē nō
ē idipm: Modo vult: mō nō vult: modo
scit: mō nō scit: mō meminit: mō obliuisci-
tur. Ergo idipm nemo h̄z ex se. Qui volu-
it ex se habere idipm: vt quasi ip̄e sibi esset
idipm: lapsus ē. Ecidit angelus: t̄ factus
ē diabolus: ppinavit homi supbiam: deie-
cit secū inuidentia eū q̄ stabar. Isti sibi vo-

Psalms

luerunt idipm esse: sibi pncipari: sibi domi
 nari voluerunt. Voluerunt habere verū do
 minū: q̄ vere ē idipsum: Qui dictuz ē: Hu
 tabis ea t̄ mutabunt: tu autē idem ip̄c es.
 Nam ergo post tantū languore: post tātos
 morbos: difficultates: labores: redeat aia
 humiliata ad idipm: t̄ sit in illa ciuitate cu
 ius participatio ei⁹ in idipm. Illuc enī
 ascenderunt tribus. Querebam⁹ enī
 q̄ ascendat qui cecidit: q̄ diximus ascēde
 ntis homis vox ē: ascēdētis ecclesie. Puta
 mus ne q̄ ascēdit: Quo it: Quo erigit: Il
 luc ascēdet inq̄ trib⁹. Quo ascēderet tri
 bus: In ciuitatem: cuius pticipatio ei⁹ in
 idipm. Ergo illuc ascēdit in hierlm. Hō
 autē q̄ descendebat de hierusalem in hieri
 cho: incidit in latrones. Si nō descēderet
 t̄ non incideret in latrones. Quia vō de
 scēdēdo incidit in latrones: ascēdendo
 veniat ad angelos. Ascendat ḡ: q̄ ascē
 det tribus. Sz quid sunt tribus: Mlti no
 uerunt: multi non nouerunt. Sz t̄ nos qui
 nouimus descēdamus ad illos q̄ nō noue
 runt tribus: vt nobiscuz ascendant: q̄ ascē
 derunt tribus. Tribus alio nomie dici pos
 sunt curie: s̄ nō proprie. Itaq̄ tribus uno
 nomie alio proprie dicinō possunt: s̄ rici
 no dicunt̄ curie. Nam proprie si dixerim⁹
 curias: nō intelliguntur nisi curie que sūt in
 ciuitatibus singulis singule: vnde curiales
 t̄ decuriones: id est qđ sūt in curia vel de
 curia: t̄ nostis quia tales curias singulas
 habent singule ciuitates. Sunt autem vel
 erant aliquādo in istis quodq̄ ciuitatib⁹ cu
 tie etiam popolorum: t̄ vna ciuitas multas
 curias habet: sicut romia triginta quiez cu
 rias habet populi. H̄e dicūtur trib⁹: Has
 populus israel duodecim habebat scdm̄ fi
 lios Jacob: Duodeci tribus erant popu
 li israel: sed erant ibi mali: erant ibi boni.
 Q̄ enī male tribus que crucifixerūt do
 minum: q̄ bone tribus que cognouerunt
 dominū. Ille ergo tribus que crucifixerūt
 dominū: tribus sunt diaboli. Cum ergo b̄
 diceret: Illuc enim ascenderunt tribus: ne
 omnes tribus intelligeres: addidit. Tri
 bus domini. Quid est tribus domini:
 Que cognouerunt dominū. Ex his enim
 duodecim tribubus mali: ibi erant boni.
 Be bonis tribubus que cognouerunt fa
 bricationem ciuitatis: t̄ ip̄a erant grana in
 ter illas tribus: que inter paleas cōmixta
 sunt. Ascendit autē non cum paleis: sed
 tribus purgatae: electe quasi tribus domi.

CXXI

Illuc ascenderunt tribus trib⁹ dñi. Quid
 est tribus domini: Testimoniu⁹ israel.
 Hoc quid sit fratres audite. Testimoniu⁹
 israel: id est in quibus cognoscat: quia est
 vere israel. Quid est enim israel: Interpre
 tatio nomis eius dicta est iam: t̄ lepe dica
 tur. Forte enim t̄ si recēs dicta est: excidit:
 dicendo nos faciamus: vt nō excidat etiā
 eis qui legere non nouerūt: aut noluerūt:
 nos simus codex ip̄orum. Isreal videns
 deūz interpretat: imo diligentius discussio
 verbo sic interpretat: Isreal est vidēs. Ult̄
 qđ est videns deūm: quia homo in se non
 est: mutatur enim t̄ v̄titur: si nō p̄ticipet
 eius qui est idipsum. T̄ sic est quādo videt
 deūm. Tunc enim est quādo videt eū qui
 est: t̄ videndo eum qui est: sit t̄ ip̄e pro mo
 do suo vt sit. Ergo ip̄e est israel: israel ē vi
 dens deūz. Superbus ergo non est israel:
 quia non est participatio eius in idipsum:
 q̄ ip̄e sibi vult esse idipsum. Quisibi vult
 esse pncipium: non est israel. Omnis ergo
 fuctus non est israel: quia omnis superbus
 necesse est vt fuct⁹ sit. Hoc dico fratres ne
 cessere est vt omnis superbus vellet videri qđ
 non est: aliter nō potest. Et fratres mei v̄t
 nam sic vellet superbus videri quod nō ē:
 vt vellet videri: verbi causa: coraula cum
 coraula non essz: Lito enī probare si di
 ceretur ei: canta: videamus vtrum corau
 la sis: cum non posset: inueniretur falso se
 videri voluisse quod nō erat. Sicut se elo
 quentem: dicitur ei: loquere t̄ proba. Si
 locutus nō fuerit: inuenitur hoc nō esse qđ
 professus est. Superbus quod peius ē: in
 sum se vult videri: cum non sit: t̄ quia iu
 sticiam intelligere difficile est: difficile ē su
 perbos agnoscere. Volsit ergo superbi vi
 deri quod non sunt: ideo non est participa
 tio eorum in idipsum: non pertinet ad isra
 el: qui est vidēs deūz. Quis ergo pertinet
 ad israel: Qui est particeps i idipm. Quis
 est qui p̄ticipat in idipsum: Qui confite
 tur se nō esse quod deus est: t̄ ab illo habe
 re quod bonum potest habere: a se autem
 non esse nisi peccatum: ab illo sibi esse iusti
 ciam: Talis est in quo dolus nō est. Et do
 minus vidēs Nathanaelem quid ait: Ec
 ce vere israelita: in quo dolus non est. Si
 ergo verus israelita in quo dolus non est:
 tribus ille ascendit ad hierusalem: in qui
 bus dolus non est: t̄ ip̄e sunt testimonium
 Isreal: id est per illas agnoscitur quia
 erant grana inter illam paleam: quando

Psalmus

CXXI

area cuz videretur tota palea putabatur.
Erant ḡ ibi granas: cum ascenderint in sublunitate illa splendoris: cuz fuerit area ventilata: tunc erit testimonium isrl. Tūc dicent oēs mali: vere q̄r erant ibi iusti inf malos: q̄n nobis oēs mali videbantur: et q̄les nos eram⁹: tales oēs putabam⁹. Testimonium isrl. Quo ascendunt: Quare ascendunt:

Alia lfa. Ad confitendum nomini tuo dñe.
100muni Magnificēt⁹ dici nō pōt. Sicut superbia p̄sumit: sic humilitas confiteat. Quō ḡ p̄sum p̄tor est q̄ vult videri qd̄ nō est: sic cōfessor ē q̄ nō vult videri qd̄ ip̄e ē: et amat qd̄ ē ille. Ad h̄ ḡ ascendunt israelite: in qbus dolus nō est: q̄r sunt vere israelite: q̄r in ip̄is est testimonium isrl. Ad h̄ ascendunt ad p̄fitēdum nomini tuo dñe.

Alia lfa. ^{tiqua} Qm̄ ibi sederunt sedes in iudicio. Mirū enigma: mira questio si nō intelligas. Sedes dicit quos greci thronos appellāt. Thronos greci sellas dicūt tanq̄ honorabiles. Ergo fratres mei nō est mirū: si sedeāt hoies in sedib⁹ in sellis. Ut aut ip̄e sedes sedeāt quō possimus intelligere. Tanq̄ si dicat aliq̄s: Sedēat hic cathedre: aut sedeāt hic selle. In sella sedet: in sedib⁹ sedet: in cathedris sedetur: nō ip̄e sedes sedēt. Quid est ḡ hoc: Qm̄ ibi sederunt sedes in iudiciū? Lerte solitus audire deo dicente: Lelū mihi thron⁹ est: terra aut scabellū pedū meorū. Latine aut totū sic dicit: celū mihi sedes est. Qui sunt isti: nisi iusti. Qui sunt celi: nisi iusti. Qui celū ip̄i celi: quia que ecclia ip̄e ecclesie: sic sunt multe ut yna sit. Sic ḡ et iusti. Ita sunt iusti celum: ut celi sint. In ip̄is at sedet deus: et de ip̄is iudicat deus. Et non sine causa dictū est: Leli enarrant gloriam dei. Apostoli enī facti sunt celū. Ut facti sunt celū: Quia iustificati. Quō p̄tor factus est terra: cui dictū es: Terra es: et in terram ibis: sic iustificati facti sunt celū. Por tauerūt deum: et de ip̄is de⁹ coruscabat miracula: tonabat terrores: pluebat p̄solaciones. Erant ḡ illi celū: et enarrabāt gloriam dei. Nam ut noueritis ip̄os dictos celum: ibi att in ip̄o psalmo: In oēm terraz exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre vba eoꝝ. Queris quorū: et inuenies celorū. Si ḡ celum sedes dei: apli aut celuz: et ip̄i facti sunt sedes dei: ip̄i sunt throni dei. Dictū ē alio loco: Alma iusti thronus sapie. Maꝝ res dicta ē thronus sapie aia iusti: id est in aia iusti sedet sapia tanq̄ in sella sua: tanq̄ in throno suo: et unde iudicat q̄cūd

iudicat. Ergo iudicant throni sapie: et ideo dicit illis dñs. Sedebitis sup duodeci thronos: iudicantes duodeci tribus isrl. Sic et ip̄i sedebūt sup duodecim sedes: et ip̄i sunt sedes dei. Be ill⁹ quippe dictū est: Ibi enim sederūt sedes. Qui sedēt: Sedes. Et q̄ sunt sedes: Be q̄b⁹ dictum est: Alma iusti sedes sapie. Qui sunt sedes: Leli. Qui sunt celi: Lelū. Quod est celū: Be quo dicit dñs: Leluz mihi sedes est. Et ip̄i iusti sunt sedes: et habent sedes. et in illa hierusalem sedebunt sedes. Ad quam rem: In iudiciū. Sedebitis inquit sup duodeci sedes: O vos sedes: iudicantes duodeci tribus isrl. Quos iudicātes: Infra qui sunt in terra. Qui iudicabunt: Qui facti sunt celū. Illi aut qui iudicabunt in duas p̄tes diuidēt: yna ad dexterā: altera ad sinistrā erit. Iudicabūt cū christo sancti. Veniet enī in iudiciū cum senioribus populi: ait Esaias. Alij sunt ḡ q̄ cuz illo iudicabūt: alij qui ab illo iudicabūt: et ab ill⁹ q̄ cū eo iudicabūt diuidēt. Ergo isti in duas partes diuidēt: yna poneat ad dexteraz: cui enumerabunt elemosyne quas fecerūt. Alia poneat ad sinistrā: cui enumera tur crudelitas et sterilitas misericordie. Et illis ad dexteram constitutis dicit. Venite benedicti patris mei: p̄cipite regnum quod vobis paratū est ab origine mundi. Quare: Esurui inq̄t et dedistis mihi manducare. Et illi: Quādo te vidimus esurientem: Et ille. Leluz yni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Ergo quid est fratres: Illi iudicabūt de quibus dictum est: ut fiant amici de māmona iniquitatis: ut et ipsi inquit recipiant vos in eterna tabernacula. Sancti sedebūt cū domino attendere qui fecerunt misericordiā: et assumunt illos separatos in dexterā in regnū celorū: et ipsa est pars hierusalem. Que est pax hierusalē: Ut opa misericordie corporalia iūgant operibus p̄dicationis sp̄ualibus: et fiat pax dādo et accipiendo. Aut enim aplus: qui rationem dati et accepti dicit esse istas elemosynas. Aut ergo: Si nos vobis sp̄ualia seminamus: magnū est si vestra carnalia metamus: Et de ip̄a re ait alio loco: Qui multum nō abundauit: et qui modicū: nō defuit illi. Quare q̄ multū nō abundauit: Or qd̄ plus habebat dedit indigēti. Et qd̄ ē q̄ modicū: nō defuit illi: Or accepit ab illo: q̄ abundauit: ut fiat inq̄t equalitas. Ip̄a est pax de qua dicit: fiat pax in virtute tua.

Psalmus

Nam cū dirisset: qm̄ ibi sederūt sedes iudicio. Sedes sup̄ domum David. Id est sup̄ familiam christi: cui dederūt in tempe cibaria: statim tāc̄ ipis sedib̄: ait.
Elia Ira.
rogate
Interrogate que ad pacem sunt hierusalem. O vos sedes: qr iam sedes ut iudicetis: et facti estis sedes domini iudicantis: quoniam q̄ iudicant: interrogat: qui iudicant interrogant. Interrogate inquit que sunt ad pacem hierusalē. Interrogando qd̄ inueniet: Alios fecisse misericordiam: alios nō fecisse. Quos inueniet fecisse misericordia: ipos vocabūt ad hierusalem: qr ipa sunt ad pacem hierusalē. Dilectio fortis res fratres: dilectio fortis res. Vultis videre q̄ sit fortis dilectio: Quisq; p̄ aliquam necessitatem nō potuerit implere qd̄ iubet deus: amet illum q̄ implet: et in illo implet. Intendat caritas vestra: verbi ḡra: Vxorē habz quaz dimittente non potest: oporet ut obtemperet apostolo dicenti: Vxor vir debitum reddat: Et alligatus es vxori: ne quesieris solutionē. Venit in mētem: qr melior est vita illa: de qua dicit idem apls. Velle omnes esse sicut meipm. Attendit eos qui hoc fecerit: amat eos et in ipis implet qd̄ in se non pōt. Fortis res est dilectio: ipa sit virtus nostra: qr si in illa nō fuerim⁹: nihil pdest q̄cquid aliud habuerimus. Si linguis hominū loquim̄ apls et angelorū: caritatem aut nō habeā: factus sum quasi eramentū sonās: aut cymbalū tunīes. Adiungit aliud magnum: Q si distribuero omnē substantiaz meā: et si tradidero corpus meū ut ardeā: caritatem aut nō habeā: nihil mihi pdest. Si at sit sola caritas q̄ n̄ iuciat qd̄ distribuat paupib; diligat: solū calicē aq̄ frigide det: tātū illi imputabit q̄tū Zacheo: q̄ dividū p̄missionē donauit paupib;. Quare b: Ille tā modicā dedit ille tā multū dedit: et tā illi imputabil: Tātū plane. Impar enī facultas: s̄ non impar caritas. Illi ergo interrogant: vos cogitate quid estis. Nam ecce dictum est nobis: in domiū dñi ibimus. Iocūdati sumus certe in his qui dixerunt nobis: in domiū dñi ibimus. Vide te q̄ si imus. Non enī pedibus imus: s̄ affectib;. Videlicet si imus: interrogat se: vnuſ quisq; vrm̄ qualē erga pauperē sanctuz: erga indigentē fratre: qualis est erga indigentē mendicū: videat si viscera eius non sunt angusta: qr interrogare te habet que sedent in iudicio: et debet inuenire que sunt

ad pacem hierusalem. Et quō interrogant: Tātū sedes dei. Be interrogat. Si deū latet aliqd: et illas sedes aliqd interrogantes fugere potest. Interrogate que sunt ad pacem hierusalē: Sed que sunt ad pacem hierusalē. Et abundatia: inquit: **his** diligenter. qui diligunt te. Ad ipam hierusalē cōuertit vocem: abundantia est illis q̄ diligunt eaz: Abundātia et inopia: Hic inopes: ibi abundātēs: Hic infirmi: ibi firmi: Hic egeni: ibi diuites. Unū facti diuites: Quia deruit hic quod accepérūt a deo ad tūpū: et accepérūt ibi qd̄ postea deus retribuet ē eternū. Hic fratres mei et diuites paupes sunt. Bonū est diuiti: ut agnoscat se pauperem. Si enī plenum se putat: tumor ē illi: nō plenitudo. Agnoscat se inanem: ut possit impleri. Quid habet: Aurū. Quid nōdū habet: Uticā eternā. Attendat qd̄ habeat: et videat quid nōdū habeat. Frēs ex eo qd̄ habet: det: ut accipiat qd̄ non habet: Emat ex eo quod habet illō qd̄ nō habet. Et abundantia his qui diligunt illam.
Fiat pax in virtute tua. O hierusalem: o ciuitas que edificaris ut ciuitas: cui⁹ participatio tua in idipm: fiat pax in virtute tua: fiat pax in dilectione tua: qr virtus tua: dilectio tua. Audi cātica cantorum: Valida est sicut mors dilectio. Magnū v̄bum fratres: valida est sicut mors dilectio. Magnificēt⁹ exp̄mi nō potuit fortitudo caritatis: q̄ ut diceret: valida ē sicut mors dilectio. Quis enī resistit morti ratiere: Intendat caritas v̄ra. Resistit ignib⁹: vndis: ferro: resistit p̄tātib⁹: resistitur regib⁹: venit vna mors: quis ei resistit: Nihil est illa fortius. Propterea viribus eius caritas compata est: et dictū est: valida est sicut mors dilectio. Et qr ipa caritas occidit qd̄ suimus: ut simus quod nō eramus: facit in nobis quandā mortē dilectio: Ip̄a morte mortu⁹ erat qui dicebat: M̄dūdū mihi crucifixus ē: et ego mundo. Ip̄a morte morituri erant quib⁹ dicebat: Mortui enim estis: et vita vestra abscondita est cum christo in deo. Valida est sicut mors dilectio. Si q̄ valida est: fortis est et magne virtutis: et ipa est virtus: et ipsam regunt infirmi a firmis: terra a celo: populi a sedibus. Iō fiat pax in virtute tua: fiat in dilectione tua. Et p̄ istam virtutem: per istā dilectionē: p̄ istā pacē. Fiat abundatia in turribus tuis. Id est in excelsis tuis. Pauci enim sedebunt in iudicio: sed

Psalms

multi ad dexterā positi faciūt populū cui
tatis illius. **M**ulti enī p̄tinebūt ad singu-
los quosq; excelsos: a q̄bus recipiantur in
tabernacula eterna: t̄ erit abūdantia i tur-
ribus ciui. **P**lenitudo aut̄ deliciarū t̄ suf-
ficiētia diuītarū ip̄e deus: ip̄e idip̄m: ip̄
se cuius participatio est ciuitatis in idip̄m:
ip̄a erit abūdantia n̄a. **S**ed vñ: Per cari-
tatem: b̄ est p̄ vtutem. In quo aut̄ est cari-
tas fratres? Qui nō sua querit in hac vita.
Audi aplum Paulum habene caritatem:
aut̄: Placere om̄ibus p̄ oia: sicut t̄ ego om̄i-
bus p̄ om̄ia placebo. **E**lbi ē ergo qđ dixi-
stū: Si adhuc hoībus placere: christi fuus
nō essem: t̄ modo dicis te placere: t̄ modo co-
hortaris vt t̄ illi placeat. **S**ed nō ibi posui
stī finem: vt q̄s ppter se: nō ppter caritatez
placeat. Qui gl̄am suam q̄rit: nō querit sa-
lutem alioz. **A**it enim: Sicut t̄ ego oībus
p̄ om̄ia placebo: non q̄rens qđ mihi pdest:
b̄ qđ multis: vt salvi stant. Ideo t̄ hic l̄cum
de caritate diceret. **P**ropter fratres
inqt: t̄ propinq̄s meos: loquebar
aut̄ pacem de te. **O**bierusale ciuitas
cuius participatio in idip̄m: ego in hac vi-
ta t̄ in hac terra: ego paup: pegrinus et ge-
mens: nondū p̄frenens pace tua: t̄ pdicās
pacem tuā: nō ppter me illam pdico: sicut
heretici: q̄ querētes gl̄am suā dicūt: Pax
vobiscum: t̄ pacem non hñt quā populū p-
dicant. Si enī haberēt pacem: nō cōscin-
derent vnitatē. Ego inqt loquebar pacem
de te. **S**ed quare: Propter fratres meos
t̄ ppinq̄os meos: nō ppter honore meli:
nō ppter pecuniā meaz: non ppter vitam
meā: nam mihi viuere christus ē: t̄ mori lu-
crum: sed loquebas pacem de te ppter fra-
tres meos t̄ ppinq̄os meos. **N**ā cupie-
bat ip̄e dissoluī: t̄ eē cuī christo. Et q̄s istā
pdicaret ppinq̄is t̄ fratribz: **M**anere in
qt in carne necessariū ppter vos. **P**ropt̄
fratres meos t̄ ppinq̄os meos: loquebar
aut̄ pacem de te. **P**ropter domum
domini dei mei: quesui bona tibi.
Nō ppter me q̄sui bona tibi: nā nō tibi q̄rere
b̄ mihi: iō nec ego haberē: qr̄ nō tibi q̄rere:
Gz ppter domum dñi dei mei: ppter ecclē-
siā: ppter sanctos: ppter pegrinos: pro-
pter inopes eius vt ascendant: qr̄ dicimus
eis: in donum dñi ibimus: ppter ip̄az t̄ o-
mum dñi dei mei q̄sui bona tibi. **H**ec fra-
tres plixiora t̄ necessaria carpite: māduca-
te: bibite: cōualescite: currite: appreheendi-
te.

CXXII

¶ Explicit Tractatus de ps. cxxi.

Jucipit Tractatus de ps. CXXII.
Prefatio

Prefation

FScendentis cantica ex ordine cui
sanctitate vestra considerada suscep-
ti. Ascendentis et amantis: et ideo
ascendentis quod amantis. Omnis amor aut
ascendit: aut descendit. Desiderio enim bono
leuamur ad deum: et desiderio malo ad ima-
piciatur. Sed quod iam malo desiderio la-
psi cecidimus: super est nobis si agnoscamus
quod ad nos non ceciderit sed descendenter: heren-
do illi ascenderemus: quod viribus nostris non possu-
mus. Ipse dixit dominus Iesus christus. Nemo
ascendit in celum: nisi qui de celo descendit: filius
hominis qui est in celo. Tamen de se solo
videt dixisse. Ergo ceteri remanserunt: quod
solus ascendit qui solus descendit. Quid
debet ceteri facere? Uniri corpori ipsius: ut
sit unus christus quod descendit et ascendit. Be-
scendit caput: ascendit cum corpe vestitus
ecclesia sua: quam sibi exhibuit sine macu-
la et ruga. Solus ergo ascendit: sed et nos
qui cum illo sic sumus: ut in illo membra ei-
sumus: et nobiscum solus est: et ideo unus et
semper unus. Unitas nos compagiat unum:
et illi soli cum illo non ascendunt: qui cum il-
lo unus esse noluerunt. Nam vero quoniam
ipse qui in celo positus est: et carne suscitata
immortalis: per quam fuit ad tempus mor-
talis: et nihil in celo persecutionum patiens:
nihil maliciae et opprobiorum: sicut in hac
terra quando pro nobis omnia sustinere di-
gnatus est: compassus tamen corpori suo
in terra laboranti dixit: Saule saule quid
me persequeris? Jam ipsum ne te agebat: et se per
persecutiones de celo clamabat. Non preter
spem esse debemus: immo cum magna fidu-
cia presumere: Quia si per caritatem ipse no-
biscum in terra est: per eandem caritatem et
nos cum illo in celo sumus. Sed diximus
quemadmodum nobiscum ipse in terra sit:
vocem eius diximus de celo sonantis: Sau-
le saule quid me persecueris: cum eum Sau-
lus omnino non tageret: sed nec videret.
Quomodo autem ostenditur: quia et nos cum
illo in celo sumus? Eodem ipso paulo apostolo
dicente: Si consurrexistis cum christo: que
sursum sunt quare: ubi christus est in dexte-
ra dei sedens: que sursum sunt sapientia: non
que sunt super terram: Mortui enim estis:
et vita vestra abscondita est cum christo iudeo.